

चटुला

चटकका, स्त्री, (चटका + स्वार्थे कन् । “उदी-
चामातः स्थाने यकपूर्वायाः ।” ७ । ३ । ४६ ।
इति पठे इदादेशाभावः ।) चटका । इति
सुग्धबोधयाकरणम् ॥

चटका, स्त्री, (चटक + टाप् ।) चटकपत्नी ।
(चटकस्य चटकाया वा स्त्रापत्यम् । चटका +
ऐरक् । स्त्रियामपत्ये लुक् वक्तव्यः । तत्र टाव-
न्तात् तद्धिते लुप्ते “लुक् तद्धितलुकि” १ । २ । ४६ ।
इति टापो लुकि पुनः अजात्यतटाप् । स च
जातिलक्ष्यङीषो बाधकः ।) चटकस्त्रापत्यम् ।
चटौ इति भाषा ॥ इत्यमरः । २ । ५ । १८ ॥
पिप्पलीमूलम् । इत्यमरटीकायां नारायणचक्र-
वर्ती ॥ श्यामापत्नी । इति राजनिर्घण्टः ॥

चटकाशिरः [स्] स्त्री, (चटकायाः शिर इव ।)
पिप्पलीमूलम् । इति हेमचन्द्रः ॥
चटकिका, स्त्री, (चटका + स्वार्थे कन् । “उदी-
चामातः स्थाने यकपूर्वायाः ।” ७ । ३ । ४६ ।
इति इदादेशः ।) चटका । इति सुग्धबोध-
याकरणम् ।

चटिका, स्त्री, (चटति भिनत्ति रोगादिकं नाश-
यतीत्यर्थः । चट + बाहुलकात् इकन् ।) पिप्पली-
मूलम् । (चटति भिनत्ति ध्यान्यादिकं स्वचक्षु-
पुटेनेति ।) चटका । इति हलायुधः ॥

चटिकाशिरः, [स्] स्त्री, (चटिकायाः चटकपत्न्याः
मस्तकमिव आकृतिरस्य ।) पिप्पलीमूलम् ।
इत्यमरः । २ । ६ । ११० ॥

चटिकाशिरः, पुं, (“सर्वे खान्ता अदन्ताः स्युः ।”
इत्युक्तेः षष्ठोदरादित्वात् सलोपः ।) पिप्पली-
मूलम् । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (अस्य पर्यायाः
यथा, वैद्यकरत्नमालायाम् ।

“ग्रन्थिकं पिप्पलीमूलं षडग्रन्थिचटिकाशिरः ॥”)
चटः, पुं, (चटति शोकसन्तापादिकं भिनत्तीति ।
चट भेदे + “ऋगयादयश्च ।” उर्णां । १ । ३७ ।
इति कुः ।) प्रियवाक्यम् । (यथा, माघे ।
३ । ६ ।

“ह्यायां निजस्त्रीचटुलालसानां
मदेन किञ्चित् चटुलालसानाम् ॥”)
उदरम् । व्रतिनामासनभेदः । इति मेदिनी ।
टे । १४ ॥ प्रियभाषणे स्त्रीबलिङ्गोऽपि । इति
संक्षिप्तसारे उणादित्तिः ॥

चटुलः, त्रि, (चटतीति । चट् + बाहुलकादुलच् ।
यद्वा, चटु + “सिभ्रादिभ्यश्च ।” ५ । २ । ६७ ।
इति मत्वर्थे लच् ।) चञ्चलः । इति हेमचन्द्रः ।
६ । ६१ ॥ (यथा, रघुः । ६ । ५८ ।
“त्रावातिमानचटुलैः स्मरतः सुनेत्रैः
प्रीप्रियानयनविभ्रमचेरितानि ॥”)
गुन्दरः । इत्युणादिकोषः ॥

चटुला, स्त्री, (चटुल + “अजात्यतटाप् ।” ४ ।
१ । ४ । इति टाप् ।) विद्युत् । इति जटाधरः ॥
(त्रायञ्चौरूपा भगवती । यथा, देवीभागवते ।
१२ । ६ । ४७ ।
“चटुला चङ्किकापिचत्रा पिचत्रमाख्यविभूषिता ॥”)

चणका

चटुलोलः, त्रि, (चटुलञ्चञ्चलः लोलश्च । अति-
चञ्चलत्वात्तथात्वम् । निपातनादलोपे साधुः ।)
चाटुलोलः । सुचञ्चलः । इति हारावली । २ । १६ ॥

चड, इ क रोषे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरां-परं-
अकं-सेट् ।) इ क, चङ्कयति । इति दुर्गादासः ॥

चड, इ ड रोषे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-आत्मं-
अकं-सेट् ।) इ, कर्मणि चङ्कते । ड, चङ्कते ।
इति दुर्गादासः ॥

चण, शब्दः । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-परं-
अकं-सेट् ।) चणति । इति दुर्गादासः ॥

चण, म दाने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-परं-
सकं-सेट् ।) म, चणयति । इति दुर्गादासः ॥

चण, मि गतौ । हिंसे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(भां-परं-सकं-सेट् ।) मि, चणयति चण-
यति । इति दुर्गादासः ॥

चणकः, पुं, (चणति वेदोच्चारणादिभ्रमिना शब्दा-
यते इति । चण शब्दे + क्नुन् ।) सुनिविशेषः ।
इति शब्दरत्नावली ॥ (चणयते दीयते इति ।
चण दाने + क्नुन् ।) शस्त्रविशेषः । चणा वृट्
होला इति च भाषा । तत्पर्यायः । हरि-
मत्यकः २ । इत्यमरः । २ । ६ । १८ ॥ हरि-
मत्यकः ३ । इति तट्टीका ॥ चणः ४ हरिमत्यः ५
सुगन्धः ६ कृष्णचक्षुः ७ बालभोव्यः ८ वाजि-
भक्ष्यः ९ कञ्चुकी १० । अस्य गुणाः । मधुरत्वम् ।
रूक्षत्वम् । मेहवान्द्यसपित्तनाशित्वम् । दीप-
नत्वम् । वर्णवलयस्याभानकारित्वञ्च ॥ * ॥ आमस्य
तस्य गुणाः । श्रौतलत्वम् । रुच्यत्वम् । सन्त-
र्पणत्वम् । दाहहृत्वाग्भ्रशरीशोषनाशित्वम् । गौल्य-
त्वम् । कषायत्वम् । इषत्कफवीर्यकारित्वञ्च ॥ * ॥
भृष्टस्य तस्य गुणाः । रुच्यत्वम् । वातनाशित्वम् ।
रक्तदोषकारित्वम् । उष्णवीर्यत्वम् । लघुत्वम् ।
खेदशैथिलहरत्वञ्च ॥ * ॥ तस्य यूषस्य गुणाः ।
मधुरत्वम् । कषायत्वम् । कफवातविकार-
श्वासोद्भ्रंकासकृमपीनसनाशित्वम् । बलदीपन-
त्वञ्च ॥ * ॥ प्रातस्तस्त्रलपानगुणाः । चन्द्रमरी-
चिवत् श्रौतलत्वम् । पित्तरोगनाशित्वम् । पुष्टि-
प्रदत्वम् । पाके नैजगुणत्वम् । सन्तर्पणत्वम् ।
मज्जुलत्वम् । मधुरत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥
तस्य आर्द्रभृष्टस्य गुणः । बलकारित्वम् । रोचन-
त्वञ्च ॥ * ॥ खिन्नस्य तस्य गुणः । पित्तकफ-
नाशित्वम् ॥ * ॥ तत्कृपः । कोभकरः ॥ * ॥
तस्य प्राकस्य गुणाः । रुच्यत्वम् । दुर्जरत्वम् ।
कफवातकारित्वम् । अन्नत्वम् । विष्टम्भजनक-
त्वम् । पित्तदन्तशोथनाशित्वञ्च । इति भाव-
प्रकाशः ॥

चणकात्मजः, पुं, (चणकस्य सुनिविशेषस्य आत्मजः ।)
वातस्यायनसुनिः । इति हेमचन्द्रः । ३ । ५१७ ॥
चणकान्नकं, स्त्री, (चणकजातमन्नम् । ततः स्वार्थे
कन् ।) चणकलवणम् । तस्य गुणाः । अत्यन्नत्वम् ।
दीपनत्वम् । दन्तहर्षणत्वम् । लवणानुरसत्वम् ।
रुच्यत्वम् । शूलानीर्षविषव्यनाशित्वञ्च । इति
भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

चण्डक

चणकान्नवाः, [र] स्त्री, (चणकान्नस्य चणक-
लवणस्य वार् जलम् ।) चैत्रस्थफलवचणक-
पत्रशिशिरवारि । इति रत्नावली ॥

चण्डमः, पुं, (चण्डश्चणक इव द्रुमो वृक्षः ।) चन्द्र-
गोचुर इति राजनिर्घण्टः ॥ चण्डीद्रुमोऽपि पाठः ॥

चणपत्री, स्त्री, (चणश्चणकस्तस्य पत्रमिव पत्रं
यस्याः । स्त्रियां ङीप् ।) रुदनीवृक्षः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

चणिका, स्त्री, (चणति दुग्धवद्रसं ददातीति ।
चण दाने + क्नुन् । टाप् अत इत्वञ्च ।) लण-
विशेषः । तत्पर्यायः । गोदुग्धा २ सुनीला ३
क्षेत्रजा ४ हिमा ५ । अस्या गुणाः । बौधै-
वृष्यत्वम् । बल्यत्वम् । अतिमधुरत्वञ्च । लणैः
पशुहितत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

चण्ड, स्त्री, (चण्डते इति । चङ् + पचाद्यच् ।)
तीक्ष्णम् । इति शब्दरत्नावली ॥

चण्डः, पुं, (चणति चणयति वा अन्नरसं ददाती-
त्यर्थः । चण + “अमन्तात् ङः ।” उर्णां । १ । ११४ ।
इति ङः ।) तिलिङ्गीवृक्षः । चण्डते कृष्यतीति ।
चङ् + अच् ।) यमकिङ्करः । दैत्यविशेषः । इति
मेदिनी । डे । ११ ॥ (अयं हि सुम्भासुरसेनानौः ।
कदाचिदयं हिमाचलस्थां भगवतीं इष्ट्वा सुम्भाय
कथितवान् । ततः सुम्भार्थं भगवत्यानयनाय गतो-
ऽथौ तल्ललाटफलकनिर्गतया चासुखया निहतः ।
एतद्विवरणं मार्कण्डेयपुराणे प्रथमम् । कार्त्तिकेयः
यथा, महाभारते । ३ । २३१ । ४ ।

“शिशुः शीघ्रः सुचिचङ्को दीपवर्णः सुमानसः ॥”)
चण्डः, त्रि, (चण्डते रुदो भवतीति । चङ् + पचा-
द्यच् ।) अत्यन्तकोपनः । इत्यमरः । ३ । १३२ ॥
(यथा, महाभारते । ३ । २३३ । ११ ।
“चण्डाश्च शौण्डाश्च महःशनाश्च
चौराश्च दुष्टाश्चपलाश्च वज्राः ॥”)
तीक्ष्णताविशिष्टः । इति शब्दरत्नावली ॥
(यथा, महाभारते । १ । ३२ । २३ ।
“दहन्तमिव तीक्ष्णांशुं चण्डवायुसमीरितम् ॥”)
चण्डता, स्त्री, (चण्डस्त्वभावः । चण्ड + तल् ।)
उग्रता । इति हेमचन्द्रः । २ । २३२ ॥

चण्डनायिका, स्त्री, (चण्डी कोपना नायिका ।)
दुर्गा । इति शब्दरत्नावली ॥ अष्टनायिकान्त-
र्गतनायिकाविशेषः । (यथा, दुर्गाध्याने ।
“उग्रचण्डा प्रचण्डा च चण्डोया चण्डनायिका ।
चण्डा चण्डवती चैव चासुख्या चण्डिका तथा ।
आभिः शक्तिभिरष्टाभिः सततं परिवेष्टिताम् ।
चिन्तयेत् सततं दुर्गां धर्मेकामार्थमोक्षदाम् ॥”)
तस्या ध्यानं यथा, देवैरपुराणोक्तदुर्गास्तुतस्यपद्धतौ ।
“चण्डनायिकां नीलवर्णां षोडशभुजांम् ।
कपालं खेटकं घण्टां दर्पणञ्च धनुर्ध्वजम् ।
पाशञ्च शोभनं शक्तिं वामहस्तेन विभ्रतीम् ॥
सुदुर्गरं शूलवज्रञ्च खड्गश्चैव तथाकुम्भम् ।
शरं चक्रं शलाकाञ्च दक्षिणेन च विभ्रतीम् ॥”
चण्डरद्रिका, स्त्री, (चण्डः प्रचण्डः रद्रः अघिष्टाह-
तयास्यस्याः । चण्डरद्र + “अत इनिठगौ ॥”